

845 Vždy žena budiž chválena

transpozice 4

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Vždy že-na bu-diž chvá-le-na, co slou-ží Hos-po - di-nu, ta hojnost Bo - ží

lás-ky má i ú - ctu mu-že, sy-nů. Ted' slav-me jed-nu z věrných žen, uč -

me se z jejích ctností a přiznejme si, ko-lik jen nám chy-bí do sva - tos-ti.

Před evangeliem

2. Tvé slovo, Pane, čekáme,
dej pramen vody živé,
naš úhor zavlaž, prosíme,
živ klasy neduživé.
Ať každá naše rodina
je malou církví Boží,
kde žena zbožná, statečná
příbytek lásky tvoří.

Přijímání

4. Již prostíráš k své hostině,
zveš nehodné a chromé.
I my k nim, Pane, patříme
zde u stolu v tvém domě.
Dík, Pane, do mě vstupuješ,
své tělo, krev mi dáváš,
chrám lásky ze mě buduješ,
mým životem se stáváš.

Obětní průvod

3. Co neseme ti, pohlédni,
groš pochválil jsi vdově,
je v darech snaha všedních dní
vše konat z lásky k tobě.
Ty dary do svých dlaní vem
a dej jim posvěcení,
ať stanou se nám pokrmem
věčného nasycení.

Závěr

5. Ty mezi všemi ženami,
Maria požehnaná,
jsi vzorem toho poslání
a všemi ctnostmi známá.
Kěž v tobě ženy statečné
svou sílu nalézají,
kež nové Marty, Marie
i dnes v tvé církvi zrají.

Před evangeliem

2. Tvé slo-vo, Pa-ne, če-ká-me, dej pramen vo-dy ži-vé, náš ú-hor za vlaž,

pro-sí-me, živ kla-sy ne-du - ži - vé. Ať kaž-dá na - še ro - di - na je

ma-lou cír-kví Bo-ží, kde že-na zbožná, sta-teč-ná pří - by-tek lás-ky tvo-ří.

Obětní průvod

3. Co ne-se-me ti, pohlédni, groš pochvá-lil jsi vdo-vě, je v darech sna-ha

všedních dní vše ko-nat z lás-ky k to-bě. Ty da-ry do svých dla-ní vem a

dej jim po-svě - ce-ní, ať stanou se nám po-krmem věč - né-ho na-sy - ce-ní.

Přijímání

4. Již pro-stí-ráš k své hos-ti-ně, zveš ne-hod-né a chromé. I my k nim, Pa-ne,

pa-trí-me zde u sto-lu v tvém do-mě. Dík, Pa-ne, do mě vstu-pu-ješ, své

tě-lo, krev mi dá-váš, chrám lás-ky ze mě bu-du-ješ, mým ži-vo-tem se stáváš.

Závěr

5. Ty me - zi vše - mi že - na - mi, Ma - ri - a po - žeh - na - ná, jsi vzorem to - ho

po - slá - ní a vše - mi ctnostmi zná - má. Kéž v to - bě že - ny sta - teč - né svou

sí - lu na - lé - za - jí, kéž no - vé Marty, Ma - ri - e i dnes v tvé cír - kvi zra - jí.